

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Słowacja) w dniu 22 marca 2023 r. – BONUL s.r.o./Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúvanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu

(Sprawa C-185/23, BONUL)

(2023/C 252/17)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BONUL s.r.o.

Strona przeciwna: Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúvanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 51 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie stosuje prawo Unii w sytuacji, gdy sąd tego państwa członkowskiego dokonuje oceny zgodności z prawem decyzji specjalnej komisji parlamentu tego państwa, która jako organ drugiej instancji utrzymała w mocy decyzję administracyjną krajowej władzy bezpieczeństwa, mocą której uchylono (cofnięto) osobie prawnej

— najpierw poświadczenie bezpieczeństwa przemysłowego uprawniające do dostępu do informacji niejawnych zgodnie z prawem krajowym,

a jednocześnie i wyłącznie wskutek uchylenia tego poświadczenia także

— świadectwo bezpieczeństwa przemysłowego, które zostało wydane dla tej osoby prawnej na potrzeby dostępu do informacji niejawnych o klauzuli tajności „SECRET UE/EU SECRET” w rozumieniu art. 11 decyzji Rady z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (2013/488/UE⁽¹⁾) i załącznika V do tej decyzji w obowiązującym brzmieniu?

2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 47 ust. 1 i 2 karty należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one krajowej regulacji prawnej oraz praktyce, zgodnie z którymi

a) w decyzji krajowej władzy bezpieczeństwa o uchyleniu (cofnięciu) wspomnianego poświadczenia i świadectwa nie podaje się informacji niejawnych, które doprowadziły ten organ do przyjęcia, że spełnione są warunki do ich uchylenia (cofnięcia), a jedynie podaje się odesłania do odpowiedniego dokumentu w aktach tego organu, który zawiera te informacje niejawne,

b) zainteresowana osoba prawna nie ma dostępu do akt krajowej władzy bezpieczeństwa oraz do poszczególnych dokumentów zawierających informacje niejawne, które doprowadziły ten organ do wniosku o zasadności uchylenia (cofnięcia) wskazanego poświadczenia i świadectwa,

c) dostęp do tych akt i takich dokumentów może uzyskać adwokat zainteresowanej osoby prawnej, jednakże wyłącznie za zgodą kierującego krajową władzą bezpieczeństwa, ewentualnie za zgodą innego organu, który przedłożył te dokumenty krajowej władzy bezpieczeństwa, ale nawet po uzyskaniu takiego dostępu jest on zobowiązany do zachowania w poufności treści akt i tych dokumentów,

d) dostęp do tych akt i dokumentów w pełnym zakresie ma jednak sąd, który dokonuje oceny zgodności z prawem decyzji opisanej w pytaniu pierwszym

3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

Czy art. 47 ust. 1 i 2 karty należy interpretować w ten sposób, że bezpośrednio pozwala (ewentualnie nakazuje) sądowi, który dokonuje oceny zgodności z prawem decyzji opisanej w pytaniu pierwszym, aby nie stosował regulacji prawnej i praktyki opisanych w pytaniu drugim i udzielił zainteresowanej osobie prawnej lub jej adwokatowi dostępu do akt krajowej władzy bezpieczeństwa, ewentualnie do dokumentów, które zawierają informacje niejawne, jeżeli sąd ten uważa to za konieczne celem zapewnienia prawa do skutecznego środka prawnego oraz postępowania kontryktoryjnego?

4) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie:

Czy art. 51 ust. 1 i 2 karty należy interpretować w ten sposób, że uprawnienie sądu do udzielenia dostępu do akt, ewentualnie dokumentów w rozumieniu pytania trzeciego, dotyczy

— jedynie tych części akt lub dokumentów, które zawierają informacje, które są istotne dla dokonania oceny bezpieczeństwa przemysłowego w rozumieniu art. 11 decyzji Rady 2013/488/UE i załącznika V do tej decyzji,

albo

— również tych części akt lub dokumentów, które zawierają informacje, które są istotne wyłącznie dla dokonania oceny bezpieczeństwa przemysłowego w rozumieniu prawa krajowego, tj. w zakresie wykraczającym poza przesłanki przewidziane w decyzji Rady 2013/488/UE?

(¹) Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. 2013, L 274, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judiciaire de Paris (Francja) w dniu 17 lutego 2023 r. – Procureur de la République de Paris/VGG i in.

(Sprawa C-190/23, VGG)

(2023/C 252/18)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal Judiciaire de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Oskarżyciel: Procureur de la République de Paris

Podejrzani: VGG AG, VGG Entertainment Inc., Dan A., SAS M. Trade, SASU D., SAS T. Logistique, Arthur C., SAS S., Grégory B., David C., David M., IE, CID

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 56 traktatu FUE należy interpretować w ten sposób, że pozwala on na stosowanie przez organy krajowe przepisów takich jak art. 1 francuskiej loi du 27 juin 1919 portant répression du trafic des billets de théâtre (ustawy z dnia 27 czerwca 1919 r. o zwalczaniu nielegalnego handlu biletami teatralnymi) oraz art. 313–6-2 code pénal (kodeksu karnego) w brzmieniu wynikającym z loi du 12 mars 2012 (ustawy z dnia 12 marca 2012 r.), w zakresie, w jakim skutkiem tych przepisów jest, z zastrzeżeniem wyjątków, zakaz odsprzedaży lub pomocy w odsprzedaży, między europejskimi osobami fizycznymi lub prawnymi z dwóch różnych państw członkowskich, biletów nabytych na rynku pierwotnym?

2) Czy art. 56 i 52 traktatu FUE oraz związane z tymi postanowieniami nadrzędne względy interesu ogólnego należy interpretować w ten sposób, że pozwalają one organom krajowym, w oparciu o przepisy takie jak art. 1 francuskiej loi du 27 juin 1919 portant répression du trafic des billets de théâtre (ustawy z dnia 27 czerwca 1919 r. o zwalczaniu nielegalnego handlu biletami teatralnymi) oraz art. 313–6-2 code pénal (kodeksu karnego) w brzmieniu wynikającym z loi du 12 mars 2012 (ustawy z dnia 12 marca 2012 r.), uzasadnić ograniczenia, które nie wydają się odpowiednie dla skutecznej ochrony powoływanych celów takich jak ochrona porządku publicznego i ochrona konsumentów lub które są nieproporcjonalne w świetle alternatywnych środków, które można by brać pod rozwagę?